Grondwettelijk Hof

Arrest nr. 130/2026
van 12 november 2026
Rolnummer : 8715

In zake : het beroep tot vernietiging van de artikelen 34, 35, *b), c)* en *d)*, en 37, tweede tot vierde lid, van de wet van 18 december 2025 « houdende diverse bepalingen », ingesteld door Grégory Simon.

Het Grondwettelijk Hof, beperkte kamer,

samengesteld uit voorzitter Pierre Nihoul en de rechters-verslaggevers Emmanuelle Bribosia en Frank Fleerackers, bijgestaan door griffier Nicolas Dupont,

wijst na beraad het volgende arrest :

I. *Onderwerp van het beroep en rechtspleging*

Bij verzoekschrift dat op 29 juni 2026 op het elektronisch platform van het Hof is neergelegd, heeft Grégory Simon een beroep tot vernietiging ingesteld van de artikelen 34, 35, *b), c)* en *d)*, en 37, tweede tot vierde lid, van de wet van 18 december 2025 « houdende diverse bepalingen » (bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 30 december 2025).

Op 14 juli 2026 hebben de rechters-verslaggevers Emmanuelle Bribosia en Frank Fleerackers, met toepassing van artikel 71, eerste lid, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, de voorzitter ervan in kennis gesteld dat zij ertoe zouden kunnen worden gebracht aan het Hof, zitting houdende in beperkte kamer, voor te stellen een arrest te wijzen waarbij wordt vastgesteld dat het beroep tot vernietiging klaarblijkelijk niet ontvankelijk is.

De verzoekende partij heeft een memorie met verantwoording ingediend.

De bepalingen van de voormelde bijzondere wet van 6 januari 1989 met betrekking tot de rechtspleging en het gebruik van de talen werden toegepast.

II. *In rechte*

A. Het standpunt van de partij voor het Hof

A.1. In hun conclusies, opgesteld met toepassing van artikel 71 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, hebben de rechters-verslaggevers geoordeeld dat zij ertoe zouden kunnen worden gebracht aan het Hof, zitting houdende in beperkte kamer, voor te stellen een arrest te wijzen waarbij wordt vastgesteld dat het verzoekschrift klaarblijkelijk niet ontvankelijk is.

A.2. In haar memorie met verantwoording preciseert de verzoekende partij dat haar verzoekschrift wel degelijk drie middelen bevat die zijn afgeleid uit de schending van de artikelen 10, 11 en 172 van de Grondwet, in zoverre « de bestreden bepalingen ertoe leiden dat op progressieve wijze een steeds groter deel van inkomsten in de belastbare grondslag van de onderhoudsplichtige wordt behouden, die hem nochtans juridisch en economisch worden ontnomen » (eerste middel), « de door de wetgever aangevoerde correctie van de fiscale asymmetrie wordt toegepast zonder dat het objectief verantwoorde karakter ervan ten aanzien van de gehele fiscale architectuur die op gescheiden gezinnen van toepassing is voldoende is aangetoond » (tweede middel) en, ten slotte, « de door de wetgever aangenomen methode om de aftrekbaarheid van de onderhoudsuitkeringen progressief te verminderen niet op een objectieve en redelijke verantwoording steunt » (derde middel).

B. De beoordeling door het Hof

B.1. De verzoekende partij vordert de vernietiging van de artikelen 34, 35, *b), c)* en *d)*, en 37, tweede tot vierde lid, van de wet van 18 december 2025 « houdende diverse bepalingen ».

B.2. Het Grondwettelijk Hof is bevoegd om uitspraak te doen over beroepen tot vernietiging van wetten, decreten en ordonnanties (artikel 1 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof). Een dergelijk beroep kan met name worden ingesteld door iedere natuurlijke of rechtspersoon die doet blijken van een belang (artikel 2) en dit binnen een termijn van zes maanden of, indien het gaat om een akte houdende instemming met een verdrag, binnen een termijn van zestig dagen na de bekendmaking van de betrokken wettelijke norm (artikel 3). Het beroep tot vernietiging wordt bij het Hof aanhangig gemaakt door middel van een verzoekschrift (artikel 5), dat het onderwerp van het beroep vermeldt en een uiteenzetting van de feiten en middelen bevat (artikel 6).

B.3. Om te voldoen aan de vereisten van artikel 6 van de bijzondere wet van 6 januari 1989, moeten de middelen van het verzoekschrift te kennen geven welke van de regels waarvan het Hof de naleving waarborgt, zouden zijn geschonden, alsook welke de bepalingen zijn die deze regels zouden schenden, en uiteenzetten in welk opzicht die regels door de bedoelde bepalingen zouden zijn geschonden.

Die vereisten zijn ingegeven, enerzijds, door de noodzaak voor het Hof om vanaf het indienen van het verzoekschrift in staat te zijn de juiste draagwijdte van het beroep tot vernietiging te bepalen en, anderzijds, door de zorg om aan de andere partijen in het geding de mogelijkheid te bieden op de argumenten van de verzoekende partijen te repliceren, waartoe een duidelijke en ondubbelzinnige uiteenzetting van de middelen onontbeerlijk is.

B.4. Luidens het verzoekschrift houden slechts twee « vragen » verband met regels waarvan het Hof de naleving waarborgt. Ten eerste vraagt de verzoekende partij het Hof te onderzoeken « of het ten aanzien van de onderhoudsplichtige ouder ingevoerde verschil in behandeling op een objectieve en redelijke verantwoording steunt ten aanzien van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet ». Ten tweede vraagt zij het Hof te onderzoeken « of het beginsel van gelijkheid voor de belasting dat met name is verankerd in artikel 172 van de Grondwet toelaat dat een belastingplichtige progressief wordt belast op een steeds groter deel van inkomsten die hem definitief worden ontnomen zonder dat de noodzaak en de evenredigheid van een dergelijke maatregel op voldoende precieze wijze is aangetoond ». Uit de rest van het verzoekschrift blijkt evenwel dat de twee voormelde « vragen » niet specifiek zijn uiteengezet, noch in duidelijk geïdentificeerde middelen zijn geformuleerd, zodat niet aan de vereisten van artikel 6 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 is voldaan.

De memorie met verantwoording laat niet toe het verzoekschrift anders te interpreteren. Voor het overige staat het niet aan de verzoekende partij in haar memorie met verantwoording de middelen van het beroep zoals door haarzelf omschreven in het verzoekschrift, te wijzigen. Een bezwaar dat in een memorie met verantwoording wordt aangebracht maar dat verschilt van datgene dat in het verzoekschrift is geformuleerd, is dan ook een nieuw middel en is onontvankelijk.

B.5. Het beroep is klaarblijkelijk niet ontvankelijk.

Om die redenen,

het Hof, beperkte kamer,

met eenparigheid van stemmen uitspraak doende,

verwerpt het beroep.

Aldus gewezen in het Frans, het Nederlands en het Duits, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, op 12 november 2026.

De griffier, De voorzitter,

Nicolas Dupont Pierre Nihoul